

50 років по Вітчизняній

Станіслав Яценко

Стара фотокартка
Вісить на стіні —
Старої бабусі
Сини молоді...

Пожовклий папір
Та запилене скло,
На дальньому плані —
Знайоме село.
Все так і лишилось,
Як в давні часи:
Ті ж хати, подвір'я,
Ставок, реп'яхи...
Та щось не на місці...
Здригнулось на мить
Серрце. Як тяжко
В грудях болить!..
З чого — невідомо!..
"Де ж діти? — питаю, —
У Києві, мабуть? —
В столичному раю?..."

Бабуся не чує...
Борща наливає.
А потім — здивовано
Каже мені:
"Де діти? —
Б'ють німців!..
Вони —
На війні..."